

Svářečská škola
a rekvalifikační centrum
Studénka s.r.o.

Svářečská škola 017 Studénka

Pro potřeby Vagónky ve Studénce bylo Jaroslavem Doležalem zřízeno pracoviště k zácviku a nauce oboru svářeč elektrickým obloukem, z dnešního pohledu, na úrovni základních závodních zkoušek. V té době, před rokem 1962, bylo též ustaveno vedoucí oborové pracoviště pro svařování ve Výzkumném ústavu svařování v Bratislavě pro správu svařování na Slovensku a jižní Moravě a v Praze Výzkumný ústav svařování, technologie a ekonomie pro Čechy a severní Moravu. Spojení Jaroslava Doležala s VÚS Bratislava bylo nemalé, tak vše co se odvíjelo v technologii svařování ve Vagónce Studénka, bylo vždy spojeno s Bratislavou.

Po nástupu Adolfa Korpase do funkce technologa svařování v roce 1960 a po určitém seznámení s touto technologií, byl přihlášen v roce 1962 ke školení na technologa svařování. Kurz byl dvouměsíční a byl konán od poloviny května do poloviny července. Po té Adolf Korpas v závěru roku 1962 požádal VÚS Bratislava o zřízení Svářečské školy ve Vagónce Studénka. To se po komisionálním posouzení prostorů, vybavenosti pracoviště, odborném posouzení osnov výuky svářečů a pracovníků, kteří měli činnost svářečské školy zaštiťovat, také stalo. Tím byl dán základ pro výuku svářečů elektrickým obloukem na konání úředních zkoušek s pořadovým číslem 017. Rozsah oprávnění Svářečské školy 017 byl vždy vázán na rozsah oprávnění instruktora úředních zkoušek, který společně s frekventanty kurzu vykonal přípravu k úředním zkouškám a pak všichni za dozoru zástupce VÚS Bratislava vykonali úřední zkoušku, tehdy, na ocelové konstrukce. Zástupci VÚS Bratislava, kteří se pravidelně úředních zkoušek zúčastňovali, byli Ing. Ozogán a Ing. Hronek.

Každému novému druhu oprávnění vždy předcházelo schvalování výukové osnovy vedoucím oborovým pracovištěm - VÚS Bratislava.

Svářečská škola
a rekvalifikační centrum
Studénka s.r.o.

Prvním instruktorem školy byl Jaroslav Hook, po jeho do důchodu v roce 1977, to byl Rostislav Štverák. Třetím instruktorem byl Josef Benko, který již v době působení R. Štveráka, vykonával funkci instruktora úředních zkoušek svářeče plamenem. Čtvrtým instruktorem se stal Vladimír Parvonič. Stalo se tradicí, že každý z instruktorů končil odchodem do důchodu.

V letech 1992-2000 v době nepřítomnosti stálého instruktora školy, připravoval k úředním zkouškám svářeče el. obloukem vyškolený instruktor Petr Pernica.

Ve Svářečské škole probíhalo též školení na úřední zkoušky svářečů plamenem včetně školení na úřední zkoušky pájení plamenem, prvním instruktorem byl Josef Benko, druhým se stal Josef Bártek.

Teoretickou přípravu ke zkouškám zajišťovali:

Adolf Korpas - úřední zkoušky, Antonín Švub - pro přípravu základních zkoušek svářečů el. obloukem, Jaroslav Jakub – pro přípravu základních zkoušek svářečů plamenem, Ing. Bohumil Krejčí – úřední zkoušky, Ing. Lukáš Pomikálek – úřední zkoušky, Ing. Libor Macháček – úřední zkoušky, Petr Chýlek – úřední zkoušky, Ing. Jana Koloczianová – úřední zkoušky, Ing. Mojmír Demel – úřední zkoušky, Aleš Stařínský – nejdříve organizačně zajišťoval konání každé úřední zkoušky v poslední době se taktéž zúčastňoval výuky svářečů k úředním zkouškám

V současnosti je trvání činnosti Svářečské školy přínosem při získávání svářečů v širokém okolí malých podniků a firem a posléze též i Úřadu práce. Koncové číslo Svářečské školy 017 by mělo být zachováno, protože je dobrou tradiční známkou kvality.

Adolf Korpas